

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 32. De Gratiarum actione post confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

DE GRATIARVM ACTIONE POST CON- fessionem.

PERACTA feliciter peccatorum confessio-
ne, & Absolutione percepta, par est ali-
quid temporis Confessionis Laudis impen-
dere, pro accepto tanto beneficio: vtramque e-
nim confessionem à nobis requirit Deus, iuxta
illud Osee Prophecia: a Conuertere Israel ad
Dominum DEVM tuum, quoniam corruisti in
iniquitate tua: Tollite vobiscum verba, & cō-
uertimini ad Dominum, & dicite ei: omnem
aufer iniquitatem, & accipe bonum mentis no-
stra propositum: & reddemus vitulos labiorum
nostrorum. hoc est, loco vitulorum, qui olim ti-
bi in sacrificium offerebantur, immolabimus
vitulos verborum, confitendo videlicet, tum sce-
lera nostra, vt eorum veniam nobis tribuas, tum
laudando atque celebrando misericordiam tuā,
quando ea nobis condonaueris. Hoc b laudis sa-
cificium, teste Dauide, honorificat DEVM &
illic iter, quo ipse ostendit salutare Dei: est e-
nim verum iter & aptissima ratio perfectam
anima salutem assequendi: qua grata menti
firmior certiorq; redditur; cum ingrata debilior
remissiorq; fieri consueuerit. Ad eundem grati-
animi affectum magis excitandum magnam vim
habet, si consideres, quant opere Christo Domino
placuerit Samaritanus ille, qui ruffus, se cpræ

a Ose. 14. 8.

b Psal. 49.
23.

c Luc. 17. 16.

E
ONTE
E.

doctus, quam opere Christo Domino placuerit. Sa-
maxit enim ille, qui iussus, se e praedicare Sacer-
doti, ut à lepræ contagione mundaretur, aduer-
tens, se in itinere mundatum, reuersus ad Chri-
stum, gratias pro beneficio accepto illi egit: con-
ti à verò displicuerunt plurimum reliqui nouem
eius socij, qui eodem beneficio affecti, non sunt
reuersi, ut beneficium agnoscerent, grateq; de-
bit ac Deo gloriamq; tribuerent. Quod factum
in miraculi huius propria meditatione fufus
deklarabitur.

Medita. 34.
P. 3.

RECIPIAM itaq; me in Ecclesiam coram sa-
 cratissimo Sacramento, aut in oportuno alium
 lacum, & in Dei viuentis conspectu constitutum.
 Fidem meam exortabo, ob acceptum in Cōfessi-
 one beneficium; in qua corporis auribus fauora-
 bilem illam sententiam, verbumq; dulcissimum
 perceperim: ABSOLVO TE: verbum inquam
 efficax & potens, ad perficiendum quod significat;
 d dandumq; auditui meo gaudium, ut exultet
 ossa humiliata. Ac fiducia plenus, de ipsius Dei
 bonitate ac misericordia, quod latam à cōfessi-
 rio pro me sententiam approbauerit, tres, bona
 grati animi actus, qui sunt: AGNOSCERE be-
 neficium Deum pro illo LAUDARE, gratumq;
 aliquid obsequium eidem OFFERRE, quam
 potero exactissime exercebo.

d psal. 50. 10.
S. Tho. 2. 2.
q. 107. a. 2.

PUNCTVM. I.

Beneficia
Confessionis.

PERCVRRAM itaque primum in corde
 meo, beneficiorum, quæ in ipsa confes-
 sione

Psal. 102.

fione accipi, multitudinem: Quorum breuem catalogum DAVID contexit per modum laudis, & possunt reduci ad numerum senarium.

PRIMUM beneficium est: quod omnia mihi peccata condonauerit, non ea solum, quae sum expressè confessus: sed illa etiam quae vel obliuioni tradidi, vel absque culpa mea non potui cognoscere. SECVNDUM est, quod omnes animae meae spirituales aggritudines, vitia, passiones, timores & tristitias, ceterasque perturbationes sanarit: easque iuxta Rationis normam ad moderationem reduxerit. TERTIVM, quod me non solum ab aeterna morte, peccatis meis debita; sed etiam ab infelici, & maestissima temporali, quae ex diuinae gratiae priuatione, & inimicitia cum Deo prouenire solet, liberarit. QVARTVM, quod in misericordia & miserationibus me coronauerit; auxiliumque ad omnes tentationes, quibus hactenus oppugnatus fuerim, & in posterum oppugnari me continget, superandas, suppeditauerit; ab innumeris aliis miseriis exonerit; opemque suam, ne ad peccata denuo reuertar, benignissime obtulerit. QVINTVM, quod meum desiderium bonis repleuerit; gratiamque & charitatem cum reliquis virtutibus, aut nouo earum incremento, impertierit. SEXTVM, quod inuenturem meam, ut aquilae, renouauerit; actionibus, moribusque hominis veteris spoliauerit; nouo vero superuestruerit; pristino spiritus fer-

I.

II.

III.

IV.

V.

VI.

E
ONTE
E.

uori, recentique animi gaudio, ad nouas virtutum actiones cum magna perfectione exercendas, restituerit. Hæc inquam omnia beneficia confert Dominus iis, qui rectè confessionem suam instituunt: quæ eò pluri faciendæ sunt, quò gratis magis, & absque nostris meritis conferuntur. Quare verè poenitens maiorem pro eis gratitudinem ostendere meritò debet. Et eam ob causam tum extollere decet vehemèter immensam Dei erga me liberalitatem, & munificentiam; tum admirationis quodam silentio, fateri, me ab eà superari.

PUNCTVM II.

PRORVPENDVM est deinde magno animi affectu, & feruore in Canticum illud LAVDIS, quo vsusest Dauid: a Benedic anima mea Domino; & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius. Benedic anima mea Domino; & noli obliuisci omnes retributiones eius. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuam; & coronat te in misericordia, & miserationibus. Qui replet in bono desiderium tuum: renouabitur vt aquila iuuentus tua &c. Non secundum peccata nostra fecit nobis; neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniam secundum altitudinem celi à terra, corroborauit misericordiam suam super timentes se: quantum distat Ortus ab occidente, longe fecit à nobis iniquitates nostras.

a Psal. 102. 1.

*str. as. Quomodo miseretur pater filiorum, miser-
tus est Dominus timentibus se: quoniam ipse co-
gnovit sumentum rostram, limumque ex quo
conditi sumus. O DEVS animæ meæ, si tuæ er-
ga me misericordiæ adeo sunt præclaræ, quid
faciendum mihi vicissim est, ne pareus in gra-
tiis referendis inueniar? Prosequar Domine,
ope tua mihi adistente, quæ misericordiâ tuâ
in me inchoare voluisti: & quandoquidem
peccata mea mihi condonasti, ad ea deinceps
nunquam reuertar. Et quoniam à sempiterna
morte animam meam liberaisti, operam o-
mnino dabo, ne eiusdem reus denuo sim:
quoniam in misericordiâ me coronasti; glo-
riam tibi laudemque de meis coronis persol-
uam. Hanc quælo præteritis misericordiam
adiunge, vt desiderium meum caelestibus tuis
bonis repleas, gratiam mihi, ad explendum,
quæ offero, elargiendo: eoque modo *b fortuu- b Isai. 40. 31*
*dinem meam immuta, vt magno feruore assu-
mam pennas sicut aquila, ambulem & non de-
ficiam, quoadusque æternam in eccelis cororam
ad piscar. Amen.**

*In hunc modum alia etiam laudis cantica fie-
ri poterunt, quibus illi potissimum sancti, qui gra-
uibus aliquando peccatis obstricti fuerunt, ad
Deum, qui graua mea mihi donauit, pro me
glorificandum, inuocentur.*

PUNCTVM III.

CIRCA tertium denique gratitudinis of-
ferendum quo aliquod **OBSEQVIVM** offer-
tur, tria sunt mihi præstanda.

dandæ vitæ propositis me valdè confirmem cogitans, illis me verbis Christum monere, quibus eundem aliquando quendam à se restitutum sanitati, & propterea gratias Deo in templo agentem, monuisse, scribit S. Ioannes:

a Ioan. 5. 14

a *Ecce sanus factus es: iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat*: peior enim recidua esse solet ipso primo lapsu, & sicut beatus ad vomitum resorbendum reuertar, prior, qui expulsus fuerat dæmon, cum septem alijs se nequiorib. reuersus ingredietur, & sicut nouissima mea peior a prioribus.

b Prov. 26.

11.

z Pet. 2. 22.

c Luc. 11. 26.

Quapropter vehementer mihi formidanda omnis recidua; sed ea potissimùm, quæ sit confessioni propinqua. Nam si eodem, quo sum confessus, die ad eadem peccata reuertar: manifestum id erit iudicium tepidæ imperfectæque conuersionis; quamuis re ipsa veræ. Facileque obijci mihi poterit illud Ecclesiastici: *d qui baptizatur à mortuo, & iterum tangit eum, quid proficit lauatio illius? sic homo, qui ieiunat in peccatis suis, & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se? Orationem illius quis exaudiet?* Hæc mihi diligenter sunt expendenda: non, vt me ad diffidentiam trahant; sed, vt moueant ad timorem: cum sciamus, non esse alienam etiam à e iustis, *septies in die cadere, & resurgere.*

d Eccl. 34. 30

e Prov. 24.

16.

II.

SECUNDO, vniuersam, si fieri potest, iniunctam poenitentiam statim persoluam: aut, si id fieri non possit, partem saltem aliquam, in spiritu & affectu obedientiæ & amoris: vt hac ratione aliquam ingentis illius debiti,

quo

quo Deo sum obstrictus, partem soluere incipiam; desiderans etiam, maiores mihi vires adesse, ad multo plura in eius gratiam præstanda, qui tot, & eximia aded mihi contulit bona, & licebit interdum, saltem desiderio, illud dicere, quod seruus ille Euangelicus dicebat: *f. Mat. 13. 26.*
Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.

III.

TERTIO denique ad plenioris beneficii, in hoc sacramento accepti, gratiarum actionem, disponere me decet magno seruire ad Sacratissimam Eucharistiam percipiendam: hic enim inter alios finis est, in quem Pœnitentiæ Sacramentum dirigitur, iuxta illud Regij Prophætæ: *g. Psal. 137.*
Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini inuocabo.

Ratio autem, qua hæc preparatio est facienda, in proxima Meditatione traditur.

MEDITATIO XXXIII.

DE PRÆPARATIONE ANTE SVMPTIONEM Sanctissimi Sacramenti Eucharistia.

QVONIAM de excellentiis & fructibus Sacratissimi Eucharistia sacramenti, in Quarta huius operis parte, inter mysteria Cœna

E
ONTE
P.